

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

De ratione subditos promouendi. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

tur, rem diuinam in primis fecit, socios deinde omnes cœlesti pane recreauit, postea gratiarū actionē peracta per ægrotorū cubicula eos deduxit, & su-
as singulis diuisit stationes. Exinde ad ædiculā, quæ
ipſis erat ad habitandum designata, eos comitatus
breui quidē, sed graui & efficaci sermone hortatus
est, vt loci difficultates libenter exorberet, vt ægro-
torū querimonias & fastidia non æquo tantum, ve-
rum etiam læto animo tolerarēt, vt caritatis officia,
cum eo, quo par est, caritatis affectu exercerent, vt
in factis dictisq; modestiam, in bonis propositis cō-
stantiā, in tractandis infirmorū animis prudentiam
seruarent; vt tandem maximè niterentur omnibus
vt grati ac beneuoli, nemini prorsus essent onerosi.
Inter hęc solatijs & spiritus monita cōsumptus dies.
Māsisset cum reliquis in nosocomio Gonzalus, niſi
rei domesticę procuratio obſtaret. Singulos igitur
tenerimè amplexus, in collegium sub noctem re-
uersus est. Illi verò plus mensem cum ægrotis de-
morati, quæ à Prouinciali suo acceperant, summa
cum fide & diligentia exequi curauère.

De ratione sublitos promouendi.

CAP X:

QUAMvis ea honesti naturā sit, vt omni de-
tracto emolumento, hominum ad se animos
alliciat; ipsaque per se virtus satis magnam in se
sui mercedem habeat: quoniā tamen etiā illa quæ
per se pulchra sunt, nec cōmendatione egent, vt ex-
petantur, crescere laudata solent; & ad rectè agen-
dum facilis mouentur homines cum aliqua inui-
tantur vtilitate; solebat prudens Pater propositis
præmiolis ad pietatem comparatis, iuniores socios

164. VITAE GONZALI SYLVERIAE
ad varia virtutum exercitia excitare. Atque in hūe
modum siue beatæ Virginis rosaria, siue Sanctorum
reliquias, siue alia generis eiusdem distribuebat iis,
qui cæteris essent, vel externa corporis composi-
tione, vel patientiæ laude magis clari, vel qui effre-
natos animi motus melius coercerent, vel saepius ad
Deum mentem erigerent, vel hora qualibet orati-
unculas plures in cœlum iacularentur. Hæc forsitan
minus rectè facta iis videri poterunt, qui ab huma-
nis ita diuina separant, ut negent fas esse, vlo inter
se modo ea cōsociare; quippe quod humanorū cō-
fortio diuina contaminentur. At longè aliter sen-
tire oportet. Quemadmodum enim rectè factis iu-
re merces decernitur, iustusque & honestus labor
præmiis & honoribus decoratur; ita planè dissen-
taneum rationi non est, vt ad benè agendum pro-
uocentur præmiis, qui vbi benè egerint, præmiis di-
gni censemur. Sed hanc quoq; fouendæ virtutis cō-
fuetudinem tum Gonzalum, tum a lios præstantissi-
mos viros, Gonzalo anteriores, ab ipso Deo acce-
pisse, compertum nobis est. Sacra enim monumen-
ta testantur, supremum rerum moderatorem De-
um, cuius arbitrio reguntur omnia, non cœlestibus
tantum, sed terrenis etiam præmiis ad rectè viuen-
dum, atque ad leges suas seruandas inuitare homi-
nes, quas tamen, vt ipsi perfectissimè obtempera-
rent, atq; ad eius nutum & voluntatem sese conuer-
tant, omnia humana & diuina iura arctissimè con-
stringunt. Gonzalus igitur summum imitatus re-
storem, adeò hac industria, quam ab eo didicit, re-
ligiosam disciplinam promovit, vt nihil per id tē-
pus videri posset Goano Collégio, vbi hæc ageban-
tur, spectabilius. Cubicula, ambulacra, parietes,
quæcunque alia illis in ædibus erant, spirabant pi-
etatem, & diuinam illius supremi beatorum do-

micilijs suavitatem redolebant. Non tantum vitia
vitiorumque imagines aberant, sed ipsi quoque in-
ordinati animorum motus, qui celeritate sua ra-
tionem solent anteuertere, ac si in tanto virtutum
ornatu comparere erubescerent, continebant se, &
nec exurgere audebant. Mille in quolibet socio
demittendi ac vincendi se species obseruatæ; nul-
la à bonis operibus quies; nullum ab internis &
externis precationibus mentis otium. Erant, qui
qui breui oratiuncula decies millies in die augustissimæ Trinitatis auxilium inuocarent; etant etiam
qui certas alias preces, per cursis rosarij globulis to-
ties recitarent. At inter hæc literarum studia ne-
quaquam intermissa aut remissa, sed intensa potius
& aucta; honestum enim repugnare honesto non
potest: eaque optima vitæ ratio est, quæ non in ne-
gligendo, sed in excolendo officio versatur. Nu-
triri tamen inter virtutum exercitia sociorum stu-
dia volebat, vt siccitas illa, quæ gigni in animis ex
literis solet, salutari virtutis succo pelleretur. Quo-
niam verò compertum ipsi erat inter religiosos ad-
olescentes, qui ex obedientiæ præscripto litera-
rum studia sectantur, ita plerumq; se rem habere,
vt quò quisq; in literis addiscédis vigilatior est, eò
sit in acquirendis virtutibus magis solitus, siquidē
hæc studia mutuo se iuuant, fountque, simulque
adolescunt, & ad perfectionem perducuntur; id-
circo sedulò operam dabat, vt qui erant literarum
occupationibus addicti, in eas diligentissimè incū-
berent. Atq; ob hæc causā mille inuestigabat rei li-
terariæ peruehendæ modos; sæpè extra ordinarias
instituebat disputationes, quibus Theologos ac Phi-
losophos acueret. Varias Rethoricis, & humaniorū
literarū studioſis de reb. piis proponebat materias;

166 VITAE GONZALI SYLVERIAE
quas soluta & ligata oratione pro sua quisq; facul-
tate accuratè pertractaret: aliaq; huiusmodi faci-
ebat pér multa, quibus & ad profectū scholasticos
moueret, & quātū quisq; in literis proficeret, publi-
co periculo experiretur. Hunc in finē Goanas scho-
las in India auxit, addito Philosophiæ magistro,
qui tunc Antonius Quadrius fuit, domi forisq; ma-
gna vir auctoritate, & pruincialis munere ante Gó-
zalū proximè perfunctus. Quin etiā Gonzalus ipse,
absoluto Prouincialis officio, antequam ad Cafres
proficeretur, Philosophicas scholas sèpius repe-
tebat. Interdū. n. publicè disputabat; nōnūquā ma-
gistri locū vicesq; supplēs, nūc defendēdis thesibus
præerat, nunc aliquid discipulis exponebat: atque
hæc & cætera omnia ad hoc genus pertinentia non
minore cura, quā cum Prouinciā regeret, voluptate
certè multò maiore præstabat. Nō contentus singu-
lis Veneris diebus, vt in Societate moris est, priuatū
in sacellum, locum ve alium, cāpanæ signo cōuoca-
tos socios ad pietatis opera exhortari, ipsis quoque
diebus Dominicis à prandio, eadem illa hora, quæ
recreationi est assignata, cū iisdē sociis de virtutib.
ac vitiis, quæ Societatis instituto vel prodeesse ma-
gis, vel magis obesse possunt, rogatis vltrò citroque
sentētiis utillissimos habebat sermones.

De sacerularium domibus inuisendis.

C A P. XI.

Quemadmodum seculares viri ipso morum ge-
nere à religiosis valdè differūt, cùm sint lögè
inter se diuersæ vtrorūq; viuendi rationes, ita ferè
nihil istis æquè incommodat, atque ea, quam cum
illis, cum humanis officiis, tum mutuis collo-
quiis